

danne Beſtemmelſer; ſaa ſkal han ikke ſige „aldrig“; thi for to Aar ſiden vilde han gjøre det og tilraade da Folkethinget at gjøre det; dette „aldrig“ maa derfor gaae paa Fremtiden; thi ſkulde det gaae paa Fortiden, ſaa paſſer det ikke. Den ærede Miniſter gjorde gjældende, ſidſt jeg omtalte det, at nu ſtod han i en anden Stilling; naar man var Folkethingsmand, kunde man deeltage i at ſtille et ſaadant Forſlag; men naar man ſtod høiere og havde andre Interesſer at varetage, ſaa ſaae man Sagen anderledes, og han ſagde, at det var et Overgreb af Folkethinget at vedtage det. Jeg troer nu ikke, at den ærede Miniſter nogenſinde har villet gjøre ſig ſkyldig i at tilraade Folkethinget at gjøre Overgreb. Det er for underligt, hvorledes den ærede Miniſter kom til at nedſætte ſig ſelv, idet han kaldte det et Overgreb, hvad han ſelv har været med at raade Thinget til at gjøre, og det vilde være forunderligt, om en Rigsdagsmand virkelig ikke ogsaa ſkulde ſee Sagen fra andre Sider end denne eenſidige, ſmaaſtige, at ſtaffe Folkethinget en ſaadan særdeles Indflydſe, uden at ſee hen til, hvorvidt det var gavnligt eller tilraabeligt i andre Retninger. Saa tankeløs har Miniſteren aldrig ſom Folkethingsmand været, og jeg er derfor nødt til mod hans nitværende Angreb paa dette Forſlag ſom et Godtſkøjsarbejde at komme til at viſe ham, at han virkelig ſelv har været med at ſtille det. Naar den ærede Rigsdagsmand, der ſidſt havde Ordet, talte om at ſætte Himmelf og Jord i Bevægelse, ſaa er det et af de ſtærke Udtryk, ſom han hunder ſaameget, men beſuden ere vi jo for afmægtige til at ſætte Himmelf og Jord i Bevægelse, og det har derfor ingen Fare; men naar den ærede Rigsdagsmand ſagde, at han troede, at flere af Udvalgets Medlemmer ſtillede ſig ſom han, ſaa vilde jeg ønske, at den ærede Rigsdagsmand vilde ſige, hvor mange; thi „flere“ kan være næſten alle og være een foruden ham ſelv. — Naar man vil tale paa Andres Vegne... (A. Sage: Det er fire!) Den ærede Rigsdagsmand ſiger det er fire; jeg vilde ønske, at de fire Medlemmer ſagde det ſelv, ſaa kunde man vide, hvem det var, og hvormange det var, hvilket vilde være meget ønskeligt. (A. Sage: Det vil viſe ſig ved Afſtemningen!). Den ærede

Rigsdagsmand ſiger, det vil viſe ſig, naar man ſtemmer; men ſaa er Discussionen forbi; ſaa er det for ſilbigt, at man ſaaer det at ſee. Det er nemt nok at fremſalbe Noget i Discussionen, ſom man ikke kan komme til at ſvare paa, fordi man ikke kan ſaae Materialet dertil, inden Afſtemningen er forbi. Da Sagen i det Hele er bebatteret ſaa udførligt, ſkal jeg ikke omtale den videre.

Indenrigsminiſteren: Jeg ſkal aldeles ikke fragaae, at forſaavidt jeg tidligere har været med at ſtille et ſaadant Forſlag — det nærværende har jeg da under alle Omſtændigheder ikke været med at ſtille — indſeer jeg nu, at der dert ſaa et Overgreb — et Overgreb, ſom jeg ikke var mig bevidſt dengang, men ſom jeg ved en nøiere Overveilelse af Sagen finder vilde være tilſtede. Det er Noget, jeg fuldt ſkal vedſtaa; og jeg ſkal dertil ſige, at det er ganſke naturligt, at man har lettere ved at ſee en Sags Betydning, lettere ved at ſee, at det er et Overgreb, naar man ikke betragter Sagen blot ſom Medlem af Folkethinget. Det er Noget, ſom ligger i den almindelige menneſkelige Natur. Den ærede Ordfører kan opſtille et ſaadant idealt Standpunkt, hvor man, uafhængig af Stillingen, blot ſeer paa Sagen ſelv; men de fleſte Menneſker påvirkes af deres Stilling i Opfattelſen af en Sag; de have vanffeligere ved at overſee de Forpligtelſer, ſom en anden Afdeling af Statsmagten kan have, end ved at opfatte deres egne Rettigheder.

Jeg haaber ſaaledes, at man nu vil komme bort fra min tidligere Deeltagelse i at ſtille et afdød Endringsforſlag; thi det findes ikke længer her; men jeg ſkal dog ikke tage Noget det ilde op, om man ſkulde finde en Fornøielſe i at opriffe Erindringen derom; tværtimod jeg føler mig paa ingen Maade ſmerteligt berørt derved. Den ærede Ordfører udtalte, at han ikke vilde gjøre Penge ved denne Leilighed, men, naar han vil ſammenholde ſine Ytringer ved anden Behandling med hvad han idag har ſagt, vil han ſee, at det dog viſtnok er det, ſom har været paatænkt ved denne Paragraph; ja, jeg tvivler endogsaa aldeles ikke paa, at derved har været paatænkt at gjøre Beſparelſer. Jeg kan